YÜCE MAHKEME'YE ÇAĞIRMA BORUSU: SÛR (1)

"20- Sûr'a üflendi. İşte bu, kendisine karşı uyarılan gündür. 21- Her can, yanında bir sürücü ve şâhidle geldi... 41- Dinle, o gün o ünleyici, yakın bir yerden çağırır. 42- O gün o çağrıyı gerçek olarak duyarlar. İşte bu, (dirilip) çıkış günüdür. 43- Yaşatan ve öldüren ancak Biziz Biz. Dönüş de Bizedir. 44- O gün yer onlar(ın üstün)den yarıl(ıp açıl)ır, (çağırana doğru) sür'atle koşarlar. İşte bu, toplamadır; bize göre kolaydır." (Kaf: 20-21, 41-44)

Yakın yerden çağıran, canları Allah'ın huzurunda toplanmağa çağırmaktadır. O gün canlar mutlaka o sesi duyarlar, ona kulak vermek zorunda kalırlar. İşte o sesin işitildiği gün, çıkış günüdür. O gün canlar tekrar bedenlere çıkarlar veya Yüce Dîvân'a çıkarlar.

Bu çağrıcı kimdir? Ya bizzat Allah'tır, ya melekleri veya insanlar ve cinler. Eğer çağrıcı Allah ise: *"Zulmedenleri ve eşlerini ve taptıkları şey-leri sürüp cehenneme götürün"* (Sâffât: 22), *"Cehenn eme atın"*
(Kaf: 24),
"Onu yakalayın, bağlayın."
(Hâkka: 30)
diye bağırarak emreder. Çağrıcı melek ise, İsrâ
fîl'in ça-ğırması olabilir. Yahut bu çağırı nefislere (ruhlara) olur:
"
Râzı edici ve râzı edilmiş olarak Rabbine dön!"
(Fecr: 28)

Eğer çağrıcı insanlar ve cinler ise o zaman bu, yükümlülerin feryâdı, cehennem muhafızlarına yalvarmaları olabilir: *"Ey Mâlik, Rabbin bizim işimizi bitirsin (bizi öldürsün) diye bağırırlar"*
(Zuhruf: 77)
âyetinin bil-dirdiği üzere cehennem ehli Mâlik
'e seslenip işlerinin bitirilmesini, ölüp gitmeleri için Allah'a ricâda bulunmasını isteyeceklerdir. Fakat bağlam-dan bu çağrıcının, Allah veya melekleri olduğu anlaşılmaktadır (Mefâtî-hu'l-ğayb: 28/188).

Bizim kanâatimize göre bu çağrıcı İsrâfîl, çağırması da toplantı bo-rusuna üflemesidir. Çünkü Sûr'a üflemek, canları Allah'ın huzurunda toplanmaya, daha doğrusu duruşma alanına çağırmaktır. Nitekim Kaf : 34/42. âyetten bu, açıkça anlaşılmaktadır.

Âdiyât ve Kaf sûrelerinde çağrıcının ünlemesiyle kabirlerin, yahut yerin açılıp içindekilerin dirilerek dışarı çıkacakları anlatılır. Yâsîn Sûre-si'ndeki ifade de buna benzemektedir:

"51- Sûr'a üflendi. İşte onlar cedeslerden Rablerine koşuyorlar. 52- Dediler: 'Vah bize, bizi yattığımız yerden kim kaldırdı? İşte Rahmân'ın va'dettiği şey budur. Demek peygamberler doğru söy-lemiş!' 53- Sâdece bir tek gürültü olur, hemen onların hepsi huzûrumuza getirilirler." (Yâsîn: 51-53)

(devamı yarın..)